

[Finansministeren.]

landet, der selv kommer med sådanne forslag. Der er også den særlige grund til det, at vi skaber uro omkring handelen med biler, hvis vi i for lang tid behandler spørgsmål af den karakter. Der har altså været gode grunde for finansministeren til ikke i sin tid at komme med de forslag, som nu er fremkommet efter udvalgsbehandlingen.

Jeg vil gerne takke udvalget og ikke mindst udvalgets formand, hr. Hans Kjær, for det store arbejde, der er blevet gjort, og de initiativer, der er taget. Hr. Egon Jensen opfattede det på den måde, at jeg ikke havde nogen stilling til de spørgsmål, det drejer sig om, fordi det var udvalget selv, der havde behandlet tingene og stillet ændringsforslagene. Deri har hr. Egon Jensen nu ikke ret. Jeg håber, det fremgår af de bemærkninger, jeg nu gør, og af min holdning ved afstemningen, at jeg absolut har en stilling til de problemer, vi debatterer her.

Hr. Aksel Larsen var inde på, om det nu er rigtigt, at man behandler en sag på en måde, så den reelt ikke får en første behandling. Hr. Aksel Larsen og jeg er enige om, at der er noget prisværdigt i, at folketinget tager sagen i sin egen hånd og selv behandler lovgivningsspørgsmålene. Men hr. Aksel Larsen har selvfølgelig også ret i, at der er en grænse. Folketingets formand skal påse, at man ikke går uden om grundlovens bestemmelser om, at man skal have tre behandlinger. Det er en afvejning, der finder sted. Jeg erindrer fra en sag i 1950'erne, at der var en ret indgående diskussion dengang med folketingets daværende formand om lærlingeloven, som man havde fremsat som ét lovforslag og derpå delt op i flere forskellige lovforslag. Dengang eksisterede der i allerhøjeste grad en tvivl om, hvorvidt forfatningen blev overholdt. Det mente man i det tilfælde den blev. Jeg mener ikke, der er nogen tvivl i det foreliggende tilfælde, fordi folketinget har fået — og med rette har tiltaget sig — en betydelig ret til at stille ændringsforslag. Jeg tror, at tinget ville blive mere afhængigt af de skiftende regeringer, der jo i almindelighed fremsætter lovforslagene, hvis man havde en for stærk begrænsning af retten til at stille ændringsforslag.

Selv om der her er tale om et område, der ikke har været nævnt i det oprindelige lov-

forslag og heller ikke direkte har været nævnt i fremsættelsestalen, mener jeg altså ikke, man er gået ud over de grænser, inden for hvilke folketinget kan tillade sig at stille ændringsforslag eller få ministeren til at stille ændringsforslag. Det nævnte hr. Aksel Larsen heller ikke, men han fremdrog problemet. Jeg mener selvsagt, at tinget må have en pligt til at påse — det har også vi, der stiller ændringsforslagene — at man ikke på nogen som helst måde overskrider de beføjelser, som er givet os, og går uden for de begrænsninger, som forfatningen sætter.

Hvis man ser på spørgsmålet i praksis, vil jeg sammenligne med 1969, idet vi nu retter op på noget, der dengang blev vedtaget. Såvel hr. Egon Jensen som hr. Aksel Larsen har jo ret i, at nogle af de ændringer, der foreslås nu, indebærer en vis opretning af lovgivningen fra 1969. Hr. Egon Jensen har ikke ret i, at denne lovgivning skyldes min forgænger; jeg var fungerende finansminister på det tidspunkt, så ansvaret for den lov, vi nu ændrer, er altså fuldt ud mit. Jeg erkender da, at dengang overholdt vi alle forfatningens bestemmelser om første behandling osv., men til gengæld skete det så hurtigt, at man vel må sige, at vi ikke nåede det fuldstændig rigtige. Det er altså det, man prøver at nå nu, hvor der ikke har været en første behandling, men til gengæld en meget indgående udvalgsbehandling. Jeg tror, vi i praksis i denne omgang når til noget bedre, selv om der altså kan være tvivl om, hvorvidt vi har nået det rigtige.

De foreslåede ændringer har jo forbindelse med sikkerheden ved at køre. Det gælder den afgiftsfritagelse, der skal være for sikkerhedsudstyr. Jeg synes, den er fornuftig at gennemføre, men takker da for, at man ikke har sat beløbet højere; så ville jeg være ængstelig for, at der ville komme noget ind under denne afgiftsfritagelse, som ikke har så forfærdelig meget at gøre med sikkerhedsudstyr.

Hr. Aksel Larsen mente ikke helt, at man kunne sige, at ændringen med hensyn til papegøjevognene havde noget med sikkerheden at gøre. Det synes jeg nu, som også forskellige af ordførerne har hævdet, at det har. Jeg mener i hvert fald ikke, at sikkerheden bliver mindre, men større, når man har disse sideruder. Så kan man diskutere, om man skal blive ved med at svare en af-